



Υπηρεσία Τύπου και  
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης  
**ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 116/17**

Λουξεμβούργο, 9 Νοεμβρίου 2017

Απόφαση στην υπόθεση C-98/15  
María Begoña Espadas Recio κατά Servicio Público de Empleo Estatal  
(SPEE)

**Το σύστημα που ισχύει στην Ισπανία για τον καθορισμό της βάσης υπολογισμού της διάρκειας καταβολής του επιδόματος ανεργίας στους εργαζομένους κάθετης μερικής απασχόλησης προσκρούει στο δίκαιο της Ένωσης**

*Δεδομένου ότι η πλειονότητα αυτής της κατηγορίας εργαζομένων είναι γυναίκες, το σύστημα αυτό συνεπάγεται διαφορετική μεταχείριση εις βάρος των γυναικών*

Η María Begoña Espadas Recio, η οποία εμπίπτει στην κατηγορία εργαζομένων κάθετης μερικής απασχολήσεως<sup>1</sup>, εργάστηκε ως καθαρίστρια αδιαλείπτως περισσότερο από δωδεκάμισι έτη. Μετά τη λύση της σχέσης εργασίας της, η M.B. Espadas Recio ζήτησε την καταβολή του επιδόματος ανεργίας. Η Servicio Público de Empleo Estatal (δημόσια υπηρεσία απασχολήσεως, Ισπανία, στο εξής: SPEE) της χορήγησε το επίδομα ανεργίας για 420 ημέρες αντί για 720 ημέρες τις οποίες η M.B. Espadas Recio θεωρούσε ότι δικαιούνταν. Για να καταλήξει στην περίοδο των 420 ημερών, η SPEE βασίστηκε στην ισπανική νομοθεσία η οποία προβλέπει ότι, σε περίπτωση εργασίας μερικής απασχολήσεως, αν η διάρκεια καταβολής του επιδόματος ανεργίας καθορίζεται σε συνάρτηση προς τις ημέρες καταβολής ασφαλιστικών εισφορών κατά τα έξι προηγούμενα έτη, λαμβάνονται υπόψη μόνον οι πράγματι δεδουλευμένες ημέρες (εν προκειμένω 1 387), και όχι το σύνολο των έξι ετών καταβολής ασφαλιστικών εισφορών. Η M.B. Espadas Recio, θεωρώντας ότι έχει καταβάλει ασφαλιστικές εισφορές για το σύνολο των έξι τελευταίων ετών, άσκησε αγωγή ενώπιον του Juzgado de lo Social nº 33 de Barcelona (δικαστήριο εργατικών διαφορών αριθ. 33 της Βαρκελώνης, Ισπανία). Κατά την M.B. Espadas Recio, ο αποκλεισμός των μη δεδουλευμένων ημερών, για τον υπολογισμό του επιδόματος ανεργίας, καταλήγει σε διαφορετική μεταχείριση εις βάρος των εργαζομένων κάθετης μερικής απασχολήσεως.

Το ισπανικό δικαστήριο παρατηρεί ότι στην εν λόγω κατηγορία εργαζομένων επιβάλλεται διπλή κύρωση, δεδομένου ότι, αφενός, ο χαμηλότερος μηνιαίος μισθός λόγω της εργασίας μερικής απασχολήσεως συνεπάγεται την καταβολή αναλογικώς χαμηλότερου επιδόματος ανεργίας και, αφετέρου, η περίοδος καταβολής του επιδόματος αυτού μειώνεται εφόσον λαμβάνονται υπόψη μόνον οι δεδουλευμένες ημέρες, ενώ η περίοδος καταβολής ασφαλιστικών εισφορών είναι μεγαλύτερη. Το ισπανικό δικαστήριο προσθέτει ότι αποδεδειγμένα η επίμαχη ρύθμιση θίγει σαφώς μεγαλύτερη αναλογία γυναικών παρά ανδρών. Επομένως, ζητεί από το Δικαστήριο να διευκρινισθεί αν η οδηγία περί της ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ ανδρών και γυναικών σε θέματα κοινωνικής ασφαλίσεως<sup>2</sup> αντιτίθεται στην επίμαχη ισπανική νομοθεσία, όταν διαπιστώνεται ότι η πλειονότητα των εργαζομένων κάθετης μερικής απασχολήσεως είναι γυναίκες οι οποίες επηρεάζονται αρνητικώς από τη νομοθεσία αυτή.

**Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο κρίνει ότι η οδηγία αντιτίθεται σε νομοθεσία η οποία, σε περίπτωση εργασίας «κάθετης» μερικής απασχολήσεως, αποκλείει τις μη δεδουλευμένες ημέρες από τον υπολογισμό των ημερών για τις οποίες καταβλήθηκαν ασφαλιστικές εισφορές και, επομένως, μειώνει την περίοδο καταβολής του επιδόματος**

<sup>1</sup> Η εργασία μερικής απασχολήσεως αποκαλείται «κάθετη» όταν το πρόσωπο που την ασκεί εργάζεται ορισμένες εργάσιμες ημέρες της εβδομάδας και «οριζόντια» όταν το πρόσωπο που την ασκεί εργάζεται όλες τις εργάσιμες ημέρες της εβδομάδας.

<sup>2</sup> Οδηγία 79/7/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1978, περί της προοδευτικής εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ ανδρών και γυναικών σε θέματα κοινωνικής ασφαλίσεως (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/003, σ. 160).

**ανεργίας, όταν διαπιστώνεται ότι η πλειονότητα των εργαζομένων «κάθετης» μερικής απασχολήσεως είναι γυναίκες οι οποίες επηρεάζονται αρνητικώς από τη νομοθεσία αυτή.**

Το Δικαστήριο τονίζει κατ' αρχάς ότι τα στατιστικά στοιχεία που προσκόμισε το ισπανικό δικαστήριο δεν αμφισβητούνται. Στη συνέχεια, επισημαίνει ότι οι εργαζόμενοι κάθετης μερικής απασχολήσεως, οι οποίοι εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του επίμαχου εθνικού μέτρου επηρεάζονται όλοι αρνητικώς από αυτό και κανένας εργαζόμενος της κατηγορίας αυτής δεν μπορεί να αποκομίσει όφελος από την εφαρμογή τέτοιου μέτρου.

**Το Δικαστήριο εκτιμά ότι, δεδομένου ότι το 70 έως 80 % των εργαζομένων κάθετης μερικής απασχολήσεως είναι γυναίκες, είναι προφανές ότι σαφώς σημαντικότερος αριθμός γυναικών απ' ό,τι ανδρών επηρεάζεται αρνητικώς από το επίμαχο εθνικό μέτρο. Συνάγει εξ αυτού ότι το εν λόγω μέτρο συνιστά διαφορετική μεταχείριση εις βάρος των γυναικών.**

Η Ισπανική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι η αρχή της «καταβολής εισφορών στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισως» δικαιολογεί την ύπαρξη της διαπιστωθείσας διαφορετικής μεταχειρίσεως. Κατά την Κυβέρνηση αυτή, εφόσον το δικαίωμα για καταβολή του επιδόματος ανεργίας και η διάρκεια καταβολής του αποτελούν συνάρτηση μόνον της περιόδου κατά την οποία ο εργαζόμενος εργαζόταν ή ήταν εγγεγραμμένος στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισως, προς τήρηση της αρχής της αναλογικότητας πρέπει να ληφθούν υπόψη μόνον οι πράγματι δεδουλευμένες ημέρες. Παρατηρώντας ότι εναπόκειται τελικώς στο ισπανικό δικαστήριο να εκτιμήσει αν ο εθνικός νομοθέτης επιδιώκει πράγματι τον σκοπό αυτόν, **το Δικαστήριο επισημαίνει ότι το επίμαχο εθνικό μέτρο δεν φαίνεται κατάλληλο προς διασφάλιση της αντιστοιχίας μεταξύ των καταβληθεισών από τον εργαζόμενο ασφαλιστικών εισφορών και των δικαιωμάτων που μπορεί να προβάλει ως προς την καταβολή του επιδόματος ανεργίας.** Πράγματι, από την επίμαχη εθνική νομοθεσία προκύπτει ότι εργαζόμενος κάθετης μερικής απασχολήσεως ο οποίος έχει καταβάλει ασφαλιστικές εισφορές για κάθε μέρα όλων των μηνών του έτους λαμβάνει επίδομα ανεργίας επί συντομότερη περίοδο από ό,τι εργαζόμενος πλήρους απασχολήσεως ο οποίος έχει καταβάλει τις ίδιες ασφαλιστικές εισφορές.

---

**ΥΠΟΜΝΗΣΗ:** Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, κατά τον ίδιο τρόπο, τα άλλα εθνικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται παρόμοιου προβλήματος.

---

*Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.*

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎ (+32) 2 2964106